

Ei loista tähdet eikä kuu Pelkkää pimeyttä luisevin käsin tarjoaa maa Tyvestä kieroön kasvanutta Ei voi mikään suoristaa Tämän taipaleen päässä Näkyy vain harmaan sävyjä tuhat tarinaa vailla, vailla kertojaa Eipä yksikään ole tälläiseksi halunnut vaan ken tietää miksi tälläiseksi olen kasvanut Kerro kerro mihin kuoppaan olen astunut Se pimitettäköön ajoiksi, näin on maailma luotu täydelliseksi Ruma rumuuttaan häpeää Kaunis painetta yrittää kestää Veli viisaus vuodesta toiseen häviää Puhumatta kuiskaa korvaan Onko täällä enää kukaan.